ប្រកាសលុបចោលដីកា លិខិតបទដ្ឋាន ឬ បញ្ឈប់សកម្មភាពនោះជាបន្ទាន់ ហើយមាត់វិធានការណ៍ នាំអោយបានត្រឹមត្រូវឡើងវិញ ។

មាត្រា ៥ ._ រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង រដ្ឋលេខាធិការគ្រប់រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន អភិបាលគ្រប់ខេត្ត ក្រុងត្រូវទទួលអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ,ថ្ងៃទី ១២ ខែមេសា ឆ្នាំ ១៩៩៩

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា និងត្រា

ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីជំរាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

ដើម្បីចុះហត្ថលេខា

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

គាត ឈន់

សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

ស ខេង យូ ហុកគ្រី

***

អនុក្រឹត្យលេខ ៣០ អនក្រ.បក

ស្តីពីរបបរដ្ឋបាល ហិរញ្ញវត្ថុ និង ការប្រព្រឹត្តិ

នៅនៃរដ្ឋាករបស់ខេត្ត ក្រុង

***

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រម ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រម ០១/នស/៩៣ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៣ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញព្រះរាជក្រម ជស/រកម/០២៩៨/០៣ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៨ ដែលប្រកាសអោយប្រើ ច្បាប់ស្តីពី របបហិរញ្ញវត្ថុ និងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខេត្ត ក្រុង
- យោងតាមសំណើរបស់ ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

ជំពូកទី ១

បទបញ្ញត្តិទូទៅ

សំរេច

មាត្រា ១ ._ អនុលោមទៅតាមមាត្រា ២៥ នៃច្បាប់ស្តីពីរបបហិរញ្ញវត្ថុ និងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខេត្ត ក្រុង ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ជស/រកម/០២៩៨/០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៨ ការធ្វើអាជីវកម្មផ្ទាល់នៃសេវាសាធារណៈរបស់ខេត្ត ក្រុង ក្រោមរូបភាពជារដ្ឋាករ ត្រូវស្នើឡើងដោយអភិបាល ខេត្ត ក្រុង ។ ការស្នើនេះត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការអនុញ្ញាតរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ បន្ទាប់ពីមានយោបល់ឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។ ការអនុញ្ញាត ឬ ការដកហូតការអនុញ្ញាត ត្រូវធ្វើឡើងដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ បន្ទាប់ពីមានយោបល់ឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ២ ._ ក្នុងករណីរដ្ឋាករមិនទាន់មានថវិកាស្វយ័ត ចំណូល និង ចំណាយរបស់រដ្ឋាករ ត្រូវកត់ត្រានៅក្នុងថវិការបស់ខេត្ត ក្រុង ។ គណនេយ្យកររបស់ខេត្ត ក្រុង ត្រូវចុះកិច្ចបញ្ជីការគណនេយ្យនូវចំណូល និងចំណាយរបស់រដ្ឋាករ ដោយអនុលោមទៅតាមបទបញ្ញាជាធរមាន នៅក្នុងគណនេយ្យរបស់ខេត្ត ក្រុង ។

មាត្រា ៣ ._ ក្នុងករណីសេវាសាធារណៈរបស់ខេត្ត ក្រុង ត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយធ្វើអាជីវកម្មជារដ្ឋាករមានថវិកាស្វយ័តនោះ របបរដ្ឋបាលនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃរដ្ឋាករស្វយ័តទាំងនោះ ត្រូវគោរពទៅតាមបទបញ្ញត្តិនានានៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

ជំពូកទី ២

របបរដ្ឋបាលនៃរដ្ឋាកររបស់ខេត្ត ក្រុង

មាត្រា ៤ ._ រដ្ឋាកររបស់ខេត្ត ក្រុង ត្រូវគ្រប់គ្រងដោយគណកម្មាធិការអាជីវកម្មមួយ ដែលដឹកនាំអភិបាលខេត្ត ក្រុង ឬ អភិបាលរងម្នាក់ និង មានសមាសភាពដទៃទៀតដូចតទៅ ៖

- អភិបាលរដ្ឋាករម្នាក់ ជួយអភិបាលខេត្ត ក្រុង ក្នុងការគ្រប់គ្រងរដ្ឋាករ ហើយអភិបាលរដ្ឋាករនេះត្រូវបានតែងតាំងដោយអភិបាលខេត្ត ក្រុង ក្នុងចំណោមភ្នាក់ងាររបស់ខេត្ត ក្រុង ។
- មន្ត្រីត្រួតពិនិត្យហិរញ្ញវត្ថុរបស់ខេត្ត ក្រុង
- ប្រធានការិយាល័យខេត្ត ក្រុងម្នាក់ ឬ ច្រើននាក់ នៃផ្នែកដែលមានទំនាក់ទំនងការងារជាមួយរដ្ឋាករ ។
- ប្រជាពលរដ្ឋពីរនាក់ ដែលជ្រើសរើសដោយអភិបាលខេត្ត ក្រុង ពីចំណោមអ្នកប្រើប្រាស់ដែលជានីតិជន មានភាពស្មោះត្រង់ត្រឹមត្រូវ និង ជាប្រជាពលរដ្ឋល្អ ដឹងខុសដឹងត្រូវ ។
- សមាជិកនៃគណៈកម្មាធិការអាជីវកម្ម ត្រូវបានចាត់តាំងដោយប្រតិភូរបស់ខេត្ត ក្រុង។សមាជិកនៃគណៈកម្មាធិការអាជីវកម្មមិនអាចជាសហគ្រិន ឬ ជាអ្នកផ្គត់ផ្គង់នៃសេវាណាមួយ ឬចូលរួមក្នុងក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃក្រុមហ៊ុនណាមួយ ដែលមានទំនាក់ទំនងការងារជាមួយរដ្ឋាករឡើយ ។

អ្នកដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនិងបទបញ្ញត្តិទាំងនេះ ត្រូវបានប្រកាសអោយឈប់ពីតំណែងគណៈកម្មាធិការអាជីវកម្ម ដោយអភិបាលខេត្ត-ក្រុង ។

មាត្រា ៥ ._ គណៈកម្មាធិការអាជីវកម្ម ត្រូវចូលរួមប្រជុំតាមការអញ្ជើញរបស់អភិបាលខេត្ត ក្រុង ឬ អភិបាលរងតាមការចាំបាច់ យ៉ាងតិចមួយដងក្នុងរយៈរាល់ពីរខែ និង ត្រូវមានកំណត់ហេតុរាល់លើក នៃការប្រជុំនេះ ។

គណៈកម្មាធិការអាជីវកម្មនេះ ត្រូវពិគ្រោះយោបល់គ្នាតែទៅលើប្រភេទកិច្ចការណាដែលស្ថិតនៅក្នុងសកម្មភាពរបស់រដ្ឋាករ ដែលមានជាអាទិ៍ដូចតទៅ ៖

- ទាយជ្ជទានដំបូងដែលខេត្ត ក្រុង ផ្តល់សំរាប់ការរៀបចំរដ្ឋាករ និង ការកែប្រែជាយថាហេតុដែលកើតមានចំពោះទាយជ្ជទាននេះ ។
- តារាងតំលៃវត្ថុផ្គត់ផ្គង់ កាលណាតារាងតំលៃទាំងនេះ មិនត្រូវបានកំណត់ដោយច្បាប់ និងបទបញ្ញាជាធរមានទេ ។
- ថវិកា និង គណនីរបស់រដ្ឋាករ ។
- លទ្ធកម្មកិច្ចសន្យា កិច្ចសន្យាជួល ពាណិជ្ជកម្ម និង បណ្តឹងជាយថាហេតុ ។
- វិធានការដែលត្រូវរៀបចំនៅក្នុងពេលកំពុងអនុវត្ត ឬ នៅដំណាច់ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីមានលទ្ធផលនៃអាជីវកម្មរបស់រដ្ឋាករ ។ វិធានការទាំងនេះ អាចអនុវត្តបានបន្ទាប់ពីមានការយល់ព្រមពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ បន្ទាប់ពីមានយោបល់ឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ៦ ._ អភិបាលនៃរដ្ឋាករ ត្រូវធានាអោយការប្រព្រឹត្តិទៅរបស់រដ្ឋាករមានដំណើរការល្អ និង ទទួលបន្ទុកជាអាទិ៍ ៖

- រៀបចំការងាររបស់គណៈកម្មាធិការអាជីវកម្ម និង ទទួលរ៉ាប់រងមុខងារជាលេខាធិការនៃការប្រជុំនានា ។
- រៀបចំតំរោងថវិការបស់រដ្ឋាករ តាមការផ្តល់សិទ្ធិរបស់អភិបាលខេត្ត ក្រុង និង ជាអាណាប័កផ្ទេរសិទ្ធិនៃថវិការបស់រដ្ឋាករ ។
- តាមដានសកម្មភាពរបស់រដ្ឋាករប្រចាំថ្ងៃ និង រាយការណ៍អំពីសកម្មភាពនេះជូនអភិបាលខេត្ត ក្រុង ។

ជំពូកទី ៣

របបហិរញ្ញវត្ថុនៃរដ្ឋាកររបស់ខេត្ត ក្រុង

មាត្រា ៧ ._ ដីការបស់អភិបាលខេត្ត-ក្រុង ស្តីពីការបង្កើតរដ្ឋាករ ត្រូវកំណត់នូវចំនួនទឹកប្រាក់ដែលខេត្ត ក្រុង ត្រូវផ្តល់នូវទាយជ្ជទានដំបូងសំរាប់ការរៀបចំរដ្ឋាករ ។ ទាយជ្ជទាននេះ អាចបង្កើតឡើង ឬ បន្ថយចុះតំរូវការរបស់សេវាដោយដីការបស់អភិបាលខេត្ត ក្រុង បន្ទាប់ពីមានយោបល់ឯកភាពរបស់គណៈកម្មាធិការ ។

ការបង្កើនទាយជ្ជទាន គឺជាការលើកឥណទាននៅក្នុងថវិការបស់ខេត្ត ក្រុង ហើយការបន្ថយទាយជ្ជទាន គឺជាការបង់ចំណូលដោយរដ្ឋាករក្នុងថវិការបស់ខេត្ត ក្រុង ។

មាត្រា ៨ ._ គំរោងចំណូល និង ចំណាយថវិកាប្រចាំឆ្នាំរបស់រដ្ឋាករ ត្រូវរៀបចំដោយអភិបាលនៃរដ្ឋាករ តាមយោបល់របស់គណៈកម្មាធិការអាជីវកម្ម និង សំរេចដោយអភិបាលខេត្ត ក្រុង ។ អភិបាលខេត្ត ក្រុង ត្រូវបញ្ជូនគំរោងថវិកានេះ ទៅរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ធ្វើការពិនិត្យសំរេច ស្របពេលជាមួយគ្នានឹងគំរោងថវិការបស់ខេត្ត ក្រុង និង ចំលងមួយច្បាប់ទៅក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

ពេលវេលានៃការរៀបចំគំរោងថវិការបស់រដ្ឋាករ ដូចគ្នានឹងពេលវេលានៃការរៀបចំគំរោងថវិការបស់ខេត្ត ក្រុងដែរ ។

ថវិការបស់រដ្ឋាករ ត្រូវបានកែសំរួលនៅក្នុងឆ្នាំកំពុងអនុវត្ត និងត្រូវបានទូទាត់នៅដំណាច់ឆ្នាំដូចថវិការបស់ខេត្ត ក្រុងដែរ ។

មាត្រា ៩ ._ ថវិការបស់រដ្ឋាករ ត្រូវបង្ហាញនូវធនធានសម្ព័ន្ធបំព្រួញ ដែលចែកជាពីរផ្នែកដូចខាងក្រោម ÷

ផ្នែកទី១ : ចំណូល និង ចំណាយអាជីវកម្ម

ចំណូល ÷

- ផលនៃអាជីវកម្ម
- ការកាត់ទុកមុនលើមូលនិធិបំរុង
- ផលផ្សេងៗ និង មិនបានគ្រោងទុក

ចំណាយ ÷

- សោហ៊ុយអាជីវកម្ម និង ថែទាំ
- ប្រាក់បៀវត្ស និង ប្រាក់បំណាច់បុគ្គលិករបស់រដ្ឋាករផ្ទាល់
- ប្រាក់ឈ្នួល និង សោហ៊ុយបន្ទាប់បន្សំនៃចលនវត្ថុ ដែលបានប្រគល់អោយរដ្ឋាករ ។
- ពន្ធ និង អាករគ្រប់ប្រភេទដែលរដ្ឋាករត្រូវបង់
- ចំណាយផ្សេងៗ ។

ផ្នែកទី២ : ចំណូល និង ចំណាយនៃការអភិវឌ្ឍន៍

ចំណូល ÷

- ទាយជ្ជទាននៃការរៀបចំដំបូង
- ការកាត់ទុកមុនលើមូលនិធិបំរុង
- ធនធានផ្សេងៗទៀតសំរាប់ការវិនិយោគ ។

ចំណាយ ÷

- ចំណាយសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ឋបនកម្ម

+ ការសាងសង់

+ សំភារៈបរិក្ខា

- ការបង្កើនមូលនិធិចល័ត ។

មាត្រា ១០ ._ អតិរេកសុទ្ធទំនេរនៃចំណូល លើចំណាយនៃផ្នែកទី ១ របស់រដ្ឋាករដែលមាននៅចុងបញ្ចប់នៃការគ្រប់គ្រងនីមួយៗ ត្រូវផ្ទេរទៅគណនីមួយមានឈ្មោះថា “ មូលនិធិបំរុង ” ដែលបើកនៅក្នុងលេខនានៃរតនាគារខេត្ត ក្រុង ។

មូលនិធិបំរុងអាចប្រើប្រាស់បាន ដូចជាត្រូវបង្កើតមូលនិធិចល័តរបស់រដ្ឋាករ ឬ ត្រូវធ្វើហិរញ្ញប្បទានសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកទី ២ របស់រដ្ឋាករ ។ ចំនួនប្រាក់ដែលនៅសល់មិនប្រើប្រាស់នៃមូលនិធិបំរុង អាចផ្ទេរទៅជាចំណូលថវិការបស់ខេត្ត ក្រុង ។

មាត្រា ១១ ._ មុខងារនៃភ្នាក់ងារគណនេយ្យរបស់រដ្ឋាករ ត្រូវបានរ៉ាប់រងដោយភ្នាក់ងាររតនាគារខេត្ត ក្រុង ម្នាក់ដែលចាត់តាំងឡើងដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ១២ ._ គណនីហិរញ្ញវត្ថុរបស់រដ្ឋាករ ត្រូវរៀបចំឡើងដោយភ្នាក់ងារគណនីរបស់រដ្ឋាករ និង ត្រូវចុះទិដ្ឋាការដោយអភិបាលរដ្ឋាករ ដើម្បីអោយស៊ីសង្វាក់គ្នាជាមួយនឹងគណនីរដ្ឋបាល ដែលត្រូវបានពិនិត្យដោយគណៈកម្មាធិការអាជីវកម្ម និង ត្រូវយល់ព្រមដោយអភិបាលខេត្ត ក្រុង ។

ឯកសារនេះ ត្រូវឆ្លុះអោយឃើញជាអាទិ៍នូវស្ថានភាពគណនី “ តារាងតុល្យការនៃការរៀបចំដំបូង ” ។

មាត្រា ១៣ ._ នៅពេលណាពិនិត្យឃើញថា អាជីវកម្មរបស់រដ្ឋាករមានឱនភាពនោះ អភិបាលខេត្ត ក្រុង ត្រូវរាយការណ៍ជូនរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីចាត់វិធានការចាំបាច់ សំរាប់ធ្វើអោយមានតុល្យភាពឡើងវិញ ។

ករណីនៅតែមានឱនភាពតទៅទៀតនោះ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ អាចសំរេចដកហូតការអនុញ្ញាតធ្វើអាជីវកម្មនៃរដ្ឋាករ និង អោយប្រើរូបភាពគ្រប់គ្រងមួយទៀត បន្ទាប់ពីមានការឯកភាពពីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

ជំពូកទី ៤

ការរំលាយរបស់រដ្ឋាករខេត្ត ក្រុង

មាត្រា ១៤ ._ ការធ្វើអាជីវកម្មរបស់រដ្ឋាករខេត្ត ក្រុង ត្រូវបញ្ឈប់ដោយការដកហូតការអនុញ្ញាត តាមប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ បន្ទាប់ពីមានការឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ១៥ ._ ប្រកាសស្តីពីការដកហូតការអនុញ្ញាត ត្រូវកំណត់កាលបរិច្ឆេទ ដែលត្រូវបញ្ឈប់កិច្ចប្រតិបត្តិការរបស់រដ្ឋាករ ។ គណនីហិរញ្ញវត្ថុដែលមានចែងដូចមាត្រា ១២ ខាងលើ ក៏ត្រូវបញ្ឈប់ក្នុងកាលបរិច្ឆេទនោះដែរ ។

មាត្រា ១៦ ._ អភិបាលខេត្ត ក្រុង ត្រូវទទួលបន្ទុកជាអ្នកជំរះបញ្ជី រៀបចំនីតិវិធីក្នុងកិច្ចប្រតិបត្តិការជំរះបញ្ជី ដែលស្ថិតនៅក្រោមការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន ។

លទ្ធផលជំរះបញ្ជី ត្រូវកត់ត្រាក្នុងគណនីមួយ ដែលត្រូវបើកនៅក្នុងលេខនារបស់រតនាគារខេត្ត ក្រុង ក្នុងករណីដែលទ្រព្យសកម្មរបស់រដ្ឋាករ មានមិនគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ជំរះបញ្ជីនោះ គឺត្រូវយកថវិការបស់ខេត្ត ក្រុង ធ្វើការទូទាត់ជំនួស ។

មាត្រា ១៧ ._ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ និង អភិបាលគ្រប់ខេត្ត ក្រុង ទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

មាត្រា ១៨ ._ បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយពាក់ព័ន្ធទៅនឹងរបបរដ្ឋបាល ហិរញ្ញវត្ថុ និង ការប្រព្រឹត្តិទៅនៃរដ្ឋាកររបស់ខេត្ត ក្រុង ដែលផ្ទុយពីអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

រាជធានីភ្នំពេញ,ថ្ងៃទី១២ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៩

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា និងត្រា

ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីជំរាបសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី ដើម្បីចុះហត្ថលេខា

ហត្ថលេខា

គាត ឈន់

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

★★★

អនុក្រឹត្យលេខ ៣១ អនក្រ.បក

ស្តីពីការផ្ទេរឥណទាន

***

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១១៩៨/៦៩ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រម ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រម នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ -
- បានឃើញព្រះរាជក្រម ០១/នស/៩៣ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៣ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីអំពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញព្រះរាជក្រម នរ/រកម/០១៩៩/០១ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៨ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៩
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ០៦ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៩ ស្តីពីការបែងចែកឥណទានថវិកាចំណាយតាមជំពូក នៃច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ សំរាប់ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៩